

Imidlertid kan den nyskaffte Gruppering benyttes paa anden Maade, formentlig til Spørgsmaalets Løsning. Selv om man paalagde en Afgift efter Nettoindtægten, vilde det være rimeligt at lade den vokse med Indtægten Størrelse — hvorved ogsaa de begyndende Apoteker vilde komme til at betale mindre end de, der alt i længere Tid havde været i Drift — saaledes at man f. Eks. lagde x pCt. paa, naar Indtægten var y 1,000 Kr., $2x$ pCt. paa, naar den var $2y$ 1,000 Kr. etc. Lad os nu antage, at vi paalagde en Afgift af $1\frac{1}{2}$ pCt. af Receptindtægten, hvis denne udgjorde under 6,000 Kr. aarlig; man kunde da sætte 2 pCt. for et Salg paa 6,000 til under 12,000, $2\frac{1}{2}$ pCt. for et Salg fra 12,000 og derover. Afgiften af Nettoindtægten vilde altsaa blive gennemsnitlig fra c. 3 til c. 5 pCt. For nu imidlertid at forebygge den Mislighed, at Afgiften kommer til at hvile særdeles tungt paa Apoteker, hvis Nettoindtægt udgør et langt ringere Andel af Receptindtægten end Gennemsnittet, maatte der sættes et Maksimum for, hvad Receptafgiften maatte udgøre af Nettoindtægten. Bestemmelsen kunde da formuleres derhen: der paalægges en Afgift af Receptindtægten af $1\frac{1}{2}$ pCt. for Apoteker, hvis Receptsalg er under 6,000 Kr., dog at Afgiften ikke maa udgøre over 4 pCt. af Vedkommendes Nettoindtægt, af 2 og $2\frac{1}{2}$ pCt. for de følgende Grupper med Maksimum af Nettoindtægten: 5 og 6 pCt.

I første Øjeblik synes dette vidtløftigt, men det er i Praxis overordentlig simpelt. Receptsalget hvert Aar er givet; derefter ansættes Afgiften med $1\frac{1}{2}$, 2 eller $2\frac{1}{2}$ pCt.; finder nu en Apoteker, at disse Beløb overstiger resp. 4, 5 eller 6 pCt. af hans Nettoindtægt, og det med saa meget, at han anser det for Ulejligheden værd at gøre opmærksom derpaa, da indsender han en Erklæring paa Tro og Love herom. Denne kan tages for gyldig uden Underjøgelse; men Underjøgelse kan ogsaa finde Sted og vil navnlig være paa sin Plads første Gang, Indsigelsen indkommer, for at vedkommende Myndighed kan danne sig en Mening, ogsaa for Fremtiden, om Apotekets Forhold. Man vil ad denne Vej ikke opnaa en matematisk retfærdig Beskatning, men en Beskatning, der tager alle billige Hensyn og ikke kan ramme nogen uforholdsmæssig tungt. Anvendt paa de her omhandlede 33 Apoteker, vil den give følgende Resultat: